

pena (De pena la vida) (PAREM)

Expressió que significa molt lamentable, pitjor impossible: *Sempre va vestida de pena la vida. La sort és que sap cosir; Enguany, els pastissos m'han eixit de pena la vida: el moniato estava dur com un cantal; No puc saludar-lo perquè me'n va fer una de pena la vida en la venta del solar. Ja t'ho contaré quan tinguem més temps.*

De pena la vida s'utilitza per a descriure la forma de ser i/o actuar de les persones i per a dir com són les coses. De manera que un individu pot ser *de pena la vida* i tindre un caràcter *de pena la vida* i dir i fer coses *de pena la vida*. L'atenció al públic en qualsevol organisme pot ser *de pena la vida* i els programes de televisió i la representació d'una obra i una festa i un edifici i un quadre i un llibre i una cançó poden ser *de*

pena la vida. Inclús el temps, el temps que fa, també pot ser *de pena la vida* per a eixir al carrer.

En **de pena-la-vida** s'agrupen les tres últimes paraules quan parlem (substantiu-article-substantiu) per a formar-ne una nova que funciona amb valor adjectiu. Aquesta estructura nova és una fórmula fixa molt complexa pel seu significat ja que permet parlar de les característiques d'algú o d'alguna cosa, —de la seua mala qualitat i/o de la seua estètica deplorable— i, al mateix temps, de la mala impressió o del disgust que aquestes característiques negatives produeixen en la persona que parla.

Tan negatives són i tan disgust provoquen que *de pena la vida* —col·loquialisme *de pena de la vida*— decideix que no deuriem d'existir.

Diccionari de
Benidorm